

Střední škola - Waldorfské lyceum
Křejského 1501
Praha 4
tel. 272770378, lyceum@wspj.cz

Projekt „Vzdělávání pro adaptabilitu“
Registrační číslo CZ.2.17/3.1.00/32274

Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

Můj pobyt ve Velbertu

(20.5 - 5.7. 2012)

Zpráva o pobytu na individuální stáži v německé waldorfské škole

Jiřina Krásová

Příjezd do mého budoucího bydliště v Německu

Přijela jsem do německého Velbertu v neděli 20. května. Přivezla mě moje německá třídní učitelka Erika Andorfer z Witten Annen. První lidé, které jsem zde poznala byli její děti : Rosa Mari a Jasba. Vůbec mě nebrali jako někoho cizího a hned už si se mnou chtěli povídat. Celé dopoledne jsme strávili společným hraním a krásnou procházkou lesem. Nechyběla samozřejmě ani prohlídka místního statku (který spadá pod místní waldorfskou školu).

Odpoledne mě čekalo seznámení s mými německými rodiči. Přijeli velkým autem (akorát z výletu) a rovnou jsme jeli do mého budoucího bydliště. Bydlela jsem přímo v centru tohoto malého městečka. Náš dům byl velmi starý, cca 400let. Z venku působil velký, zato uvnitř byl útulný a i přesto, že měl tři patra, byl velmi malý.

Moji němečtí rodiče Cécile a Hans-Jörg mě ubytovali v pokojíčku jejich dcery Ludgery, která studuje mimo město a doma pobývá velmi zřídka. Měla jsem tak pro sebe skoro celé spodní patro domečku, tzn. pokojíček a koupelnu. Měla jsem i o tři roky mladšího brácha Danjara.

První den u rodiny Hertel byl zahájen velkým, pozdním, společným obědem, který hned na začátku naznačil, že tady se mít špatně opravdu nebudu.

První týdny ve škole

Celý svůj pobyt jsem chodila do místní waldorfské školy - Windrather Talschule. Navštěvovala jsem zde desátou třídu.

Když jsem poprvé vkročila do mé třídy vyučovala se zde akorát epocha hudby, věnovaná byla především komponování a improvizaci. První, co jsem podnikla ve škole s mými spolužáky, byla práce ve skupinkách, úkolem bylo složit čtyřakordou píseň s textem. Tématem byl smutek. Byla jsem přiřazena ke dvěma klukům (Filipovi a Johanesovi), kteří se mě velmi přátelsky ujali, jak ve škole, tak i ve volném čase.

Školu jsem měla skoro každý den zhruba do tří odpoledne a zbytek dne jsem trávila procházkami v místních lesích či překladem různých německých textů ze školy.

Ve škole jsem měla skoro stejné předměty, jako mám v Čechách, např. anglický jazyk, německý jazyk, matematiku, teologii či etiku, sport, ruční práce nebo africké tance.

Africké tance mě zaujaly asi nejvíce, protože mám k tanci velmi blízko, a když jsem nebyla v Praze, zde jsem to velmi ocenila. Hodiny afrických tanců byly dvakrát do týdne, jako volitelný předmět mezi ručními pracemi. Výuku jsme zahájily vždy masáží ve dvojicích a následně nacvikem různých druhů afrických tanců. Tento předmět byl vždy jako poslední hodina v rozvrhu (asi jako odreagování se po těžkém dni).

Velmi mě také na této škole zaujala všestrannost učitelů (to jsem zjistila především na prezentacích školních projektů, které se zde uskutečnily). Byl to pro mě velmi zajímavý zážitek, především z velké části díky tomu, že tyto projekty (cesty) byly podnikány především do velmi vzdálených dálek do zahraničí např. (do Ghany, Ruska, Švédska či plavbou po Severním moři).

Témata těchto expedic (jak tomu říkali) byly tak zajímavá, že jsem jen nestačila závidět. Mimo jiné mě také zaujal společný výjezd na tři dny s celou školou. Jeli jsme kempovat k městu Sendenhorst, kde byl program jasný: hrát hry a podniknout něco společně.

Jiřina Krásová